

νέα ΠΝΥΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ • ΤΕΥΧΟΣ 4 • ΜΑΡΤΙΟΣ 2009 • ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΤΙΜΗ: 0,01 €

ΚΑΛΕΣΜΑ

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Οι εκλογές της ΠΕΥΦΑ γίνονται σε μια δύσκολη συγκυρία για τους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους.

Η μαζική συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες, πρέπει να ξεπεράσει κάθε προηγούμενο, για να δοθεί μια πρώτη απάντηση ότι επαγρυπνούμε στην επίθεση που ετοιμάζουν στον κόσμο της εργασίας προκειμένου να του φορτώσουν το κόστος της κρίσης.

Η Δημοκρατική Συνεργασία και την τριετία που διανύσαμε απέδειξε ότι αν και μικρή σε όγκο, στάθηκε στα προβλήματα των εργαζομένων με συνέπεια και με κύρος ιδεών μεγάλης και υπεύθυνης δύναμης όπως το περιεχόμενο των θέσεων της.

Εσύ συνάδελφε Αρχαιοφύλακα, γνωρίζεις καλύτερα από τον καθένα ότι οι κίνδυνοι που πολύ έγκαιρα και έγκυρα είχαμε επισημάνει ότι βρίσκονται μπροστά μας, από την έλλειψη διάθεσης για αντίσταση από το Σωματείο, είναι πλέον πραγματικότητα, επιβεβαιώνοντας δραματικά όλες τις επισημάνσεις μας.

Όταν μιλούσαμε και αποδεικνύαμε ότι η συνεχής μείωση των μονίμων θα αλλοιώσει τις εργασιακές σχέσεις και θα βάλει σε κίνδυνο το δημόσιο χαρακτήρα της φύλαξης, η πλειοψηφία μας αποκαλούσε κινδυνολόγους.

Όταν τους δημοσιεύσαμε φωτογραφίες με σεκιούριτι στα αρχαία, σαν στρουθοκάμηλοι έλεγαν ότι είναι μεμονωμένο γεγονός.

Αυτοί οι ίδιοι που όχι μόνο δεν έκαναν τίποτα, αλλά με τη δύναμη των μηχανισμών κ καθυσύαζαν τους εργαζόμενους μπροστά στον κίνδυνο, σήμερα θέτουν πρώτο στόχο με δραματικό τρόπο την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού.

Αυτοί που η παροιμιώδης αδράνεια τους, άνοιξε το δρόμο στη δημιουργία διασπαστικού σωματείου (Νυκτοφύλακων), που τα 7 ευρώ αύξηση στα πέραν του πενθήμερου είναι το κατόρθωμά τους σε μια βετία, πρέπει να πάρουν απαντήσεις.

Συνάδελφε, γνωρίζεις ότι οι θέσεις που εκφράσαμε σε ανύποπτο χρόνο επιβεβαιώθηκαν όλες δυστυχώς με απόλυτο τρόπο.

Συνάδελφε, γνωρίζεις ότι οι θέσεις που εκφράσαμε σε ανύποπτο χρόνο, επιβεβαιώθηκαν όλες δυστυχώς με απόλυτο τρόπο.

Συνάδελφε, ακόμα και εσύ που δεν μπόρεσες να κάνεις την υπέρβαση, στηρίζοντας την παράταξή μας, ξέρεις ότι η μόνη ψήφος που δεν πήγε χαμένη, ήταν η ΨΗΦΟΣ ΣΤΗ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ».

Δεν θα συνεχίσουμε το μακρύ κατάλογο των θέσεων μας που επιβεβαίωσαν τα πεισματάρικα γεγονότα της πραγματικής ζωής.

Συνάδελφε, σε καλούμε να στηρίξεις τη δυνατότητα να μην ξαναπέσει από τα σύννεφα εκ των υστέρων η πλειοψηφία του σωματείου.

Άλλαξε τους συσχετισμούς της πλειοψηφίας ψηφίζοντας ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΠΕΥΦΑ

Μετά τις εκλογές της ΠΕΥΦΑ το 2006 και θεωρώντας ότι γίνεται μια ειλικρινής προσπάθεια προκειμένου να βγει το σωματείο μας από το τέλμα που βρισκόταν, αποδεχτήκαμε την συμμετοχή στο Νέο Προεδρείο, για να συμβάλλουμε με τις δυνάμεις μας σε μια ουσιαστική επανίδρυση της ΠΕΥΦΑ.

Τότε ζητήσαμε και επιβάλλαμε να συμφωνήσουμε σε ένα πρόγραμμα δράσης, καταθέτοντας ένα μίνιμουμ πρόγραμμα πέντε θέσεων, οι οποίες έγιναν αποδεκτές και με χρονικό ορίζοντα την θητεία των τριών ετών.

Οι θέσεις ήταν:

- 1) Τροποποίηση του οργανισμού σε ότι αφορά τους αρχαιοφύλακες ζητώντας:
 - α. γραφεία φύλαξης ανά μουσείο και αρχαιολογικό χώρο
 - β. τμήμα ανά εφορία
 - γ. Διεύθυνση φύλαξης πληροφόρησης πάταξης αρχαιοκαπηλίας
- 2) Πρόσληψη μόνιμου προσωπικού με απόλυτη αξιοκρατία και μοριοδότηση του έκτακτου προσωπικού
- 3) Νυχτερινό επίδομα
- 4) Αύξηση των πέραν του πενθήμερου
- 5) Ειδικό επίδομα για τους αρχαιοφύλακες

Δυστυχώς ο απολογισμός αυτής της τριετίας κάθε άλλο παρά προσφέρεται για πανηγυρισμούς και νίκες διότι δεν έλυσε αλλά συσώρευσε ακόμα περισσότερα προβλήματα για τους αρχαιοφύλακες.

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Οι ευρηματισμοί και οι παλινωδίες για να αυξηθούν, μετά από 6 χρόνια, με 7 ευρώ καθαρά τα πέραν του πενθήμερου, είναι παροιμιώδεις. Αρκεί να θυμηθούμε τις κινητοποιήσεις του 2007, τότε που «πέστηκε» η πλειοψηφία του σωματείου μας από τις "καλές προθέσεις" της πολιτικής μας ηγεσίας, καθώς υπήρξαν εγγυήσεις, όπως έλεγαν.

Επανάληθαν το καθολικό Πάσχα του 2008 με νέες κινητοποιήσεις οι οποίες δεν έγιναν ποτέ, γιατί πήραμε νέες εγγυήσεις.

Εξαγγέλθηκαν νέες κινητοποιήσεις τον Μάιο 2008, αλλά πριν την προγραμματισμένη αποχή, στις 18/5 μας κάλεσε ο Γ. Γραμματέας σε συνάντηση. Αρνηθήκαμε να παραβρεθούμε ως Δημοκρατική Συνεργασία, επειδή στις 17/5, μια μέρα νωρίτερα από την συνάντηση, οι δημοσιογράφοι γνώριζαν και έγραφαν για την αναστολή των κινητοποιήσεων της ΠΕΥΦΑ και παρά την απαίτησή μας να γίνει διάψευση, μας απάντησαν αρνητικά. Τελικά υποχώρησαν κάτω από τα 60 ευρώ, ενώ είχαμε συμφω-

νήσει ομόφωνα ότι δεν θα υποχωρήσουμε και πήραμε αυτή την "τιμητική αύξηση" των 7 ευρώ για τις προσφερόμενες υπηρεσίες μας στα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους όλης της χώρας εργαζόμενοι 365 μέρες το χρόνο

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Ένα τόσο σοβαρό, θεσμικό, διαχρονικό αίτημα των αρχαιοφυλάκων δεν αντιμετωπίστηκε με την ανάλογη σοβαρότητα. Ουδέποτε τέθηκε σοβαρά για επίλυση και φτάσαμε μέχρι το σημείο, ακόμα και στον οργανισμό του 2003, τον οποίο είχαμε χαρακτηρίσει ελλιπέστατο σε σχέση με τους αρχαιοφύλακες, αφού προέβλεπε μόνο γραφείο ανά εφορία, να έχουν καλυφθεί όλες οι θέσεις των άλλων κλάδων και σε σχέση με τα γραφεία φύλαξης, να μην έχουν ακόμα καλυφθεί οι υπάρχουσες θέσεις και έτσι όπως πάει θα μείνουν ανενεργές.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

Τίποτα δεν έγινε και στο θέμα αυτό που αφορά τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Δυστυχώς έχουν να γίνουν στον κλάδο μας από το 1994, γεγονός που τον οδηγεί σε συρρίκνωση, διάλυση και ιδιωτικοποίηση.

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Και αυτά τα αιτήματα μπήκαν στις καλές ενδες. Ουδέποτε επί της ουσίας διεκδικήθηκαν. Ξεχάστηκαν και επανήλθαν σαν νέοι στρατηγικοί στόχοι της Νέας Τριετίας. Δυστυχώς η πλειοψηφία του ΔΣ οδήγησε, τους περισσότερους νυκτοφύλακες εκτός ΠΕΥΦΑ. Οι νυκτοφύλακες, παρασυρόμενοι από κακούς συμβούλους, ίδρυσαν σωματείο, διασπώντας έτσι την ενότητα των εργαζομένων στο χώρο μας. Συνοψίζοντας, όχι μόνο δεν τήρησαν το πλαίσιο που ψηφίσαμε και το οποίο αποδείξαμε ότι δεν διεκδίκησαν με κανένα τρόπο, αλλά μας έγιναν μια σειρά επιθέσεις εκ των οποίων ανέκυψαν επιπρόσθετα προβλήματα, που δυστυχώς δεν αντιμετωπίστηκαν με την ανάλογη σοβαρότητα.

ΩΡΑΡΙΟ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Η πολιτική ηγεσία πριν από λίγους μήνες, σε συνάντηση με την εκτελεστική Γραμματεία της ΠΕΥΦΑ, μας ανακοίνωσε ότι ανέθεσε μελέτη στο πανεπιστήμιο Αθήνας, για νέα ωράρια λειτουργίας των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων. Προτείνει η έναρξη να αρχίζει την 10.00 πμ με 10.30 πμ. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι η λήξη της μονοβάρδιας θα είναι την 4,30 μμ με 5.00 μμ και της διπλοβάρδιας 9.30 μμ με 10.00 μμ.

Συνέχεια στη σελ. 5

ΨΗΦΙΣΤΕ

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ»

ΕΚΛΟΓΕΣ Π.Ε.Υ.Φ.Α.

ΣΥΝΤΟΜΑ

ΝΥΚΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

Συνάδελφοι, τα λάθη και οι ολιγωρίες της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΠΕΥΦΑ δημιούργησαν το πρόσφορο έδαφος για τη δημιουργία του διασπαστικού σωματείου Νυκτοφυλάκων.

Τα λάθη έδωσαν βορά τους συναδέλφους Νυκτοφυλάκες σε αυτούς που κρύβουν έντεχνα τους καθαρά προσωπικούς τους στόχους.

Πρόκειται για ένα Σωματείο που συγκροτείται στην ουσία από προσωπικό ασφαλείας, άρα δεν έχει καμιά δυνατότητα κινητοποιήσεων και που το συνεκτικό του στοιχείο είναι μόνο το νυκτερινό επίδομα.

Το Σωματείο της ΠΕΥΦΑ να αποδεχθεί με ειλικρίνεια τις ευθύνες του για τις καθυστερήσεις και τις παραλήψεις στο θέμα του νυκτερινού επιδόματος.

Να αναγνωρίσουν το σφάλμα που έκαναν προεκλογικά το 2006, όταν τόσο η ΠΑΣΚ όσο και η ΔΑΚΕ, έλεγαν στις ανακοινώσεις τους ότι έλυσαν το θέμα του νυκτερινού επιδόματος.

Η λύση σε αυτό το πρόβλημα είναι, να κατοχυρώσουν θεσμικά την παρουσία των νυκτοφυλάκων στο ΔΣ της ΠΕΥΦΑ, ώστε να ανοίξει ο δρόμος, για τον απεγκλωβισμό των συναδέλφων από αυτό το διασπαστικό σωματείο.

ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Πρόσφατα μάθαμε ότι στο υπόμνημα που κατέθεσε η ΠΟΣΥΠΠΟ στον νέο υπουργό πολιτισμού κύριο Σαμαρά, μεταξύ των άλλων αιτημάτων αναφέρεται, η ραφή στολών για τους αρχαιοφύλακες, μέσω του ταμείου αλληλοβοήθειας.

Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι:

- η ομοσπονδία πρέπει να είναι αρωγός ή παραγωγός των αιτημάτων των κλαδικών σωματείων;
- πρέπει η δεν πρέπει να είναι η ΠΕΥΦΑ και οι αρχαιοφύλακες υπεύθυνοι για το τι θα ραφτεί, το πότε και από πού;
- γιατί πρέπει να γίνει αυτό μέσω του ταμείου αλληλοβοήθειας και όχι με μειοδοτικό διαγωνισμό, βάσει συγκεκριμένων προδιαγραφών μέσω δημοσίου λογιστικού, όπως ορίζουν οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων και των διοικητικών συμβουλίων της ΠΕΥΦΑ;

Συνδικαλιστική δίωξη μέλους της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΠΕΥΦΑ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι όταν το σωματείο είχε εξαγγείλει κινητοποιήσεις (καλοκαίρι 2008) νόμιμα κηρυγμένες, κατ' εντολή της ΓΣ της ΠΕΥΦΑ, ο συνάδελφος Τσιντώνης Παναγιώτης και εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συνεργασίας, ως μέλος διαπαραταξιακής επιτροπής ανέλαβε να εκπροσωπήσει το σωματείο στους Δελφούς, όπου οι εργαζόμενοι βρίσκονταν σε απεργία.

Η παρουσία του προφανώς δεν άρεσε γιατί συνέβαλε και αυτός στο κλείσιμο του χώρου και με τη μαρτυρία απεργοσπαστή «συναδέλφου» κλήθηκε σε απολογία με ευρηματικές κατηγορίες.

Το πρόβλημα και το πρωτάκουστο δεν είναι η προσχηματική δίωξη ενός συνδικαλιστή που ασκεί νόμιμα καθήκοντα, αλλά η αδιαφορία του Συμβουλίου της ΠΕΥΦΑ.

Η Δημοκρατική Συνεργασία δεν ενοχλήθηκε ούτε έπεσε από τα σύννεφα για τη δίωξη ενός μέλους της. Δεν είναι η πρώτη φορά. Είναι πρόβλημα, όμως, για το ίδιο το σωματείο ο εφησυχασμός και η απουσία άμεσης αντίδρασης του συνταξαμένου συνδικαλιστικού κινήματος, με ότι αντανακλαστικές συνέπειες μπορεί να έχει για την ψυχολογία και την ανάγκη αλληλεγγύης ανάμεσα στους συναδέλφους.

Οι διώξεις σε οποιοδήποτε μέλος μας για τη συνδικαλιστική του δράση και τις απόψεις του, δεν πτοούν κανένα, απλά το μόνο που καταφέρνουν είναι ότι αυξάνουν τη ριζοσπαστικοποίησή μας.

Ευχόμαστε καλή δύναμη στους διώκτες μας.

Αορίστου Χρόνου Αρχαιοφύλακες

Το ζήτημα της υπηρεσιακής εξέλιξης των Αορίστου Χρόνου εργαζομένων στο δημόσιο βρίσκεται ξανά στο προσκήνιο με αφορμή το σχέδιο νόμου που ετοιμάζεται να καταθέσει στη βουλή το Υπουργείο Εσωτερικών τις επόμενες μέρες.

Το νομοσχέδιο είχε ανακοινωθεί το 2005, αλλά από τότε τίποτε δεν υλοποιήθηκε. Σύμφωνα με πρόσφατες δηλώσεις του Υπουργού Εσωτερικών κ. Πρ. Παυλόπουλου θα αξιοποιηθούν περίπου 110.000 άνθρωποι που έχουν προσόντα και είναι μόνιμοι. «Σχεδόν» θα εξομοιωθούν με τους μόνιμους. Συγκεκριμένα, επιτρέπει την εξέλιξη στην πυραμίδα της ιεραρχίας του δημοσίου, έως τις θέσεις του διευθυντή και του προϊσταμένου.

Η αξιολόγηση θα γίνεται κάθε 3 χρόνια από τα αντίστοιχα υπηρεσιακά συμβούλια του φορέα για τη θέση του διευθυντή, η οποία θα έχει τριετή διάρκεια. Οι υπάλληλοι ΠΕ και ΤΕ κάθε 2-5-6 χρόνια θα προάγονται από το Δ' στο Β' βαθμό. Οι υπάλληλοι ΔΕ για να φτάσουν στο επίπεδο προϊσταμένου θα πρέπει να εργαστούν 19 χρόνια από τη θέση Δ' έως τη Β'.

Στο σκέλος τώρα της κοινωνικής ασφάλισης υπάρχει η εξής καινοτομία. Ήδη παρακρατείται από τους εργαζόμενους αορίστου χρόνου το 4% για τα επικουρικά ταμεία των μόνιμων υπαλλήλων, χωρίς ανταποδοτικότητα μέχρι στιγμής, επειδή το ΕΦΑΠΑΞ και ο οργανισμός περίθαλψης αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα. Στην κατεύθυνση αυτή το Υπουργείο βρίσκεται σε διάλογο με την ΑΔΕΔΥ προκειμένου να ενταχθούν οι εργαζόμενοι Αορίστου χρόνου στα επικουρικά ταμεία του δημοσίου για να ενισχυθεί η ρευστότητά τους. Για το θέμα αυτό όμως χρειάζονται εξειδικεύσεις και νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες δεν θα περιληφθούν στο νομοσχέδιο για τις προαγωγές, αλλά παραπέμπονται για το μέλλον αφού προηγηθεί διάλογος. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο Υπουργός διευκρινίζει ρητά ότι φορέας των Αορίστου Χρόνου θα εξακολουθήσει να είναι το ΙΚΑ. Μάλιστα δηλώνει ότι «είναι ένα νέο status, ένα είδος κάπως διαφορετικό από τους κλασσικούς δημόσιους υπαλλήλους» (14/5/08).

Αναμφίβολα, οι Αορίστου Χρόνου εργαζόμενοι που πέτυχαν τη μετατροπή των συμβάσεων

τους μετά από μακροχρόνιους αγώνες και πολυετή προϋπηρεσία δικαιούνται την άμεση και ουσιαστική εξίσωσή τους με τους μόνιμους υπαλλήλους. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διεκδικήσουμε τα εξής:

- Εξασφάλιση μόνιμης οργανικής θέσης. Γιατί οι θέσεις των Αορίστου Χρόνου, ακόμη και με υπηρεσιακή εξέλιξη, είναι επισφαλείς αφού μπορούν να θεσπιστούν και να καταργηθούν με Προεδρικό Διάταγμα ή όταν καταργηθεί ο φορέας στον οποίο υπάγονται.
- Πλήρη ανάληψη προνομίων και ευθυνών των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων.
- Ασφάλιση δημοσίου.
- Αναγνώριση της πραγματικής προϋπηρεσίας των Αορίστου Χρόνου. Στην ουσία δηλαδή, μετατροπή των συμβάσεων Αορίστου Χρόνου σε συμβάσεις τακτικού προσωπικού με διάταξη νόμου, όπως έχει γίνει πολλές φορές στο παρελθόν.

Οποιαδήποτε άλλη λύση δεν οδηγεί σε πραγματική εξίσωση με το μόνιμο προσωπικό. Η ρύθμιση που ετοιμάζει η κυβέρνηση εσκεμμένα είναι μισή. Μοιάζει ευνοϊκή, όμως, η υπηρεσιακή εξέλιξη είναι απλώς το δόλωμα, για να αποσπάσει η κυβέρνηση τη συναίνεση των Αορίστου Χρόνου ,προκειμένου να εφαρμόσει νέες εργασιακές σχέσεις στους νεοπροσλαμβανόμενους στο δημόσιο τομέα: δηλαδή εργαζόμενοι πολλών ταχυτήτων, παλιοί-νέοι, μόνιμοι-αορίστου, κ.λπ. Επιθυμεί στο εξής να στελεχώνει το δημόσιο τομέα με Αορίστου Χρόνου εργαζόμενους για να συρρικνώσει το τακτικό προσωπικό και σταδιακά να το καταργήσει.

Η μονιμότητα, όμως, δεν είναι μόνο μια ιστορική κατάκτηση, αλλά κυρίως το ισχυρότερο ανάχωμα στην πλήρη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Ενοχλεί πολύ όσους σχεδιάζουν την κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων, το σπάσιμο των ωραρίων, το ψαλίδισμα των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και την ιδιωτικοποίηση του δημοσίου. Παράλληλα, όλα τα παραπάνω είναι ζητήματα που απαιτούν συλλογική αντιμετώπιση, ισχυρό και όχι κατακερματισμένο συνδικαλιστικό κίνημα.

Κέρκυρα Χαρχάλου

Αορίστου Χρόνου Αρχαιοφύλακας - Αρχαία Αγορά

νέα ΠΝΥΚΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
Δήμοσθένης Δημαρόγκωνας
τηλ. 210 6914803, 6946 640161
Παναγιώτης Τσιντώνης
τηλ. 210 4911962, 6944 399606

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΜΠΥΛΗ, τηλ. 210 5156820

Κάτι πρέπει να αλλάξει στην ΠΕΥΦΑ

Εμείς οι αρχαιοφύλακες και νυκτοφύλακες αποτελούμε αναμφισβήτητα τους πιο απαξιωμένους κλάδους εργαζομένων του ΥΠΠΟ. Ποιοι άλλοι εργάζονται 365 ημέρες το χρόνο, 6 ημέρες τη βδομάδα, χωρίς να θεωρούνται συντάξιμες οι επιπλέον ημέρες εργασίας; Όχι μόνο δεν έχουμε σαφές καθηκοντολόγιο, αλλά ούτε γνωρίζουμε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας. Ενώ σηκώνουμε το βάρος των χιλιάδων επισκεπτών στους αρχαιολογικούς χώρους, δεν παίρνουμε τίποτα από τα τεράστια έσοδα των εισιτηρίων! Εργαζόμαστε κάτω από απάνθρωπες συνθήκες εργασίας (παγωδιά, καύσωνα) χωρίς να παίρνουμε επίδομα ειδικών συνθηκών.

Ο κλάδος πνέει τα λοίσθια αφού οι μόνες προσλήψεις μονίμου προσωπικού εδώ και αρκετά χρόνια, ήταν οι ελάχιστοι αρχαιοφύλακες και νυκτοφύλακες που έγιναν μάλιστα αορίστου χρόνου μέσω του ΠΔ 164/2004. Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟ εξακολουθεί να καλύπτει τα τεράστια κενά σε φυλακτικό προσωπικό με συμβασιούχους, αρνούμενη να θεσπίσει ένα δίκαιο αντικειμενικό μη ρουσφετολογικό σύστημα προσλήψεων μονίμων υπαλλήλων. Σε λίγο με αυτούς τους ρυθμούς και αυτές τις πολιτικές θα μείνουν μόνο οι σφραγίδες των σωματείων μας. Επιπροσθέτως είναι απαράδεκτος ο διαχωρισμός των εργαζομένων (μόνιμοι συμβασιούχοι), καθώς και η απουσία συμπάρτασης τόσο στους 3.000 απολυμένους συμβασιούχους συναδέλφους μας όσο και στους 670 που είναι απλήρωτοι από το Δεκέμβρη. Επίσης 3 στους 10 εργαζόμενους είναι πια stage.

Τεράστιες είναι οι ευθύνες των εκάστοτε κυβερνήσεων για τη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων μας. Η θεσμοθέτηση του «επιδόματος» καθώς και η μικρή αύξηση στα πέραν του 5νθήμερου

και η ενσωμάτωση τους επιτέλους στον μισθό μας, δεν αποτελούν αιτίες για πανηγυρισμούς. Το αυτονόητο έγινε! Να δώσουμε μεγάλη μάχη για γενναία αύξηση στα εξαιρέσιμα και όχι να ζητούμε τα εύσημα γιατί έγινε επίσης και εδώ το αυτονόητο και δίνονται μέσω τραπέζης τακτικά πια τα εξαιρέσιμα.

Οι νυκτοφύλακες είτε λόγω προχωρημένης ηλικίας, είτε λόγω συμπλήρωσης 15ετίας απομένουν πια ελάχιστοι «λύνοντας» έτσι το πρόβλημα της μη καταβολής και της μη θεσμοθέτησης του νυχτερινού επιδόματος. Εδώ τόσο οι ηγεσίες της ΠΑΣΚ όσο και της ΔΑΚΕ έχουν αποτύχει οικτρά και οφείλουν να δώσουν πειστικές εξηγήσεις. Ειδικά οι εκπρόσωποι της ΔΑΚΕ καλά θα έκαναν αντί να λειτουργούν ως εκπρόσωποι των υπουρ-γών της ΝΔ και να μας ζητούν στην πρόσφατη Γενική Συνέλευση να τους ξαναεμπιστευτούμε να μας εξηγήσουν τι έκαναν για το νυχτερινό επίδομα όσο και τα χρόνια θεσμικά αιτήματά μας.

Είναι άμεση και επιτακτική η ανάγκη ανανέωσης στο ΔΣ της ΠΕΥΦΑ. Της αποδοκμασίας στους εκπροσώπους του συναινετικού «σοβαρού» και «υπεύθυνου» συνδικαλισμού που εκπροσωπούν οι ηγεσίες της ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και τον οποίο μάθαμε καλά τόσα χρόνια Πρέπει να υπάρξει επιτέλους ενότητα των αριστερών δυνάμεων, και κοινή εκλογική κάθοδος στις εκλογές. Πρέπει άμεσα να αγωνιστούμε για τα δικαιώματα των συναδέλφων μας και όχι για δημόσιες σχέσεις, προσωπική ανέλιξη και συνδικαλιστική καριέρα δια βίου.

Γιάννης Παπαδόπουλος

Αρχαιοφύλακας (πρώην Νυκτοφύλακας) - Ακρόπολη
Υποψήφιος στις εκλογές της ΠΕΥΦΑ με τη
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
E-mail: juanpap.rojo@gmail.com

ΣΥΝΤΟΜΑ

Ανακοίνωση ΔΑΚΕ-ΠΕΥΦΑ

Συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε η ήττα είναι ορφανή, αλλά η νίκη έχει πάντα πολλούς πατεράδες.

Η ΔΑΚΕ αυτοαποκαλείται στην ανακοίνωση της μπροστάρης στον αγώνα για το επίδομα.

Αλήθεια κάθε φορά που συνεδριάζε το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας για να αποφασίσει κινητοποιήσεις γιατί πάντα διεκόπητο η συνεδρίαση;

Η απάντηση είναι ότι ούτε σεισμός γινόταν, ούτε μαζικό κόψιμο μας έπανε, αλλά προσπαθήσαμε βάζοντας πολλές φορές «νερό στο κρασί» να πείσουμε κάποιους που ξέχναγαν το ρόλο του συνδικαλιστή και γίνονταν συνήγοροι της πολιτικής ηγεσίας.

Στο τελευταίο τριήμερο κινητοποιήσεων για το επίδομα και χωρίς ακόμη να κουμ πάρε τίποτα, οι μπροστάρηδες συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, όχι μόνο δεν ήταν στη μηχανή του τρένου, αλλά είχαν κατέβει και από το τρένο.

Δεν θα μπορούμε σε άλλες λεπτομέρειες που δείχνουν ότι μόνο ως αστέιο μπορεί να εκληφθεί ο αυτολιβανισμός των απόντων, γιατί ίσως στο χώρο των ιδεών ενός κομματιού της ηγεσίας της ΔΑΚΕ, ο παρακαλετιός «εθελοντής λέγεται μπροστάρης.

Όσο για την πρόταση της μη «σύλληψης» εν ώρα υπηρεσίας, πρέπει να ξέρετε ότι όχι μόνο απαγορεύεται η σύλληψη αλλά και η όποια διαδικασία για σύλληψη εν ώρα υπηρεσίας και μπροστά σε όλους.

Όσο για τη διεκδίκηση του παραπάνω χρόνου εργασίας πέραν του πενθήμερου, μόνο πλασματικός δεν είναι. Είναι επιπλέον χρόνος πολύ-πολύ πραγματικός.

Η οικονομική κρίση παγκόσμια και στην Ελλάδα

Η μεγάλη και πρωτόγνωρη παγκόσμια οικονομική κρίση που ήδη βιώνει με οδυνηρό τρόπο η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία, έχει ήδη χτυπήσει την πόρτα της ήδη ευρισκόμενης και σε δομική κρίση της ελληνικής οικονομίας.

Οι ιδεολογικοί εκπρόσωποι του καπιταλιστικού μοντέλου μετά την κρίση του 1929-33 (τη μεγαλύτερη μέχρι τώρα οικονομική κρίση) ξόδεψαν τόνους μελάνι για να αποδείξουν ότι σύμφωνα με τη θεωρία του οικονομικού εκουχρονισμού ήταν μαθηματικώς αδύνατον να επαναληφθεί η κρίση του 1930.

Οι περίφημες αυτές θεωρίες του δρόμου της συνεχούς ανάπτυξης μέσα από την εγκαθίδρυση του «καθαρού καπιταλισμού» της οικονομίας της αγοράς στα πλαίσια βέβαια διεθνούς παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, χωρίς φραγμούς ή προστατευτισμούς, έταζαν συνεχή ανάπτυξη.

Στο αδυσώπητο κυνήγι του ποσοστού κέρδους θεωρούσαν βαρίδι το «κράτος» (το δικό τους βέβαια) γιατί ήταν αναγκασμένο να κεί κάποιες παροχές για τους εργαζόμενους και δήθεν έτσι εμποδιζόταν η ανάπτυξη.

Το μοντέλο «Κέινς» (που προβλέπει καπιταλιστική ανάπτυξη με ταυτόχρονα ύπαρξη κοινωνικού κράτους) και ήταν διαδεδομένο στις Δυτικές οικονομίες μέχρι και τη δεκαετία 1980-1990, ήταν ένας από τους εκθρούς της οικονομίας της αγοράς, γι' αυτό άρχισε να ζημιώνεται σε όλη την Ευρώπη στο όνομα της ανάπτυξης.

Ότι κρατικό, οποιαδήποτε κρατική δραστηριότητα, ακόμη και κερδοφόρα, έπρεπε να περάσει στα χέρια του ιδιωτικού κεφαλαίου, για να επιταχυνθεί δήθεν η ανάπτυξη, ακόμη και δήθεν «αριστεροί» προσχώρησαν στους προπαγανδιστές του εξοβελισμού του κράτους που εμπόδιζε τις αναπτυξιακές δήθεν προσπάθειες του καθαρού καπιταλισμού της παγκοσμιοποιημένης αγοράς.

Το κράτος στην ουσία πέρασε στα χέρια των ιδιωτών στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και μειώθηκαν το κόστος εργασίας σε όλες τις χώρες του αναπτυσσόμενου καπιταλισμού.

Η αγοραστική δύναμη του κόσμου της εργασίας

έχει πέσει παγκοσμίως στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και της παγκόσμιας ανάπτυξης. Το κοινωνικό κράτος που ήταν επιφορτισμένο να συμπληρώνει το εισόδημα διατηρώντας τον κοινωνικό μισθό αποσαρρώθηκε. Ο παράδεισος του «καθαρού καπιταλισμού» είναι έτοιμος.

Τα προϊόντα όμως και οι υπηρεσίες του καθαρού καπιταλισμού, δεν είναι δυνατόν να πουληθούν σε ανήμπορους και ολοένα φτωχότερους αγοραστές. Οι τράπεζες που μαζί με το βιομηχανικό κεφάλαιο στη συνύφανση τους αποτελούν το περίφημο χρηματιστικό κεφάλαιο, ανέλαβαν να στηρίξουν την κατανάλωση, αφού ο κόσμος της εργασίας έπρεπε να μπορεί να αγοράσει, για να στέκει το οικοδόμημα.

Αυτή η αντίφαση δεν μπορεί μηχανικά να εξαλειφθεί και αναπόφευκτα φτάσαμε στην κρίση, συμπαρασύροντας ακόμη και κολοσσούς των μητροπόλεων του καπιταλισμού.

Τίθεται το ερώτημα: αφινιδίασε η κρίση το πολυεθνικό κεφάλαιο; Δεν ήταν προβλέψιμη από τη μελέτη των βασικών δεικτών της οικονομίας;

Αντί απαντήσεων ή άλλων επιχειρημάτων θα θυμηθούμε τι έγραφε εδώ και χρόνια πριν το ξέσπασμα της κρίσης ο βραβευμένος με το Νόμπελ Οικονομικών το 2001 Joseph Stiglitz) και όχι μόνο αυτός. «Υπάρχει αυξανόμενη αγωνία ότι η διεθνής τάξη αποσυντίθεται, διότι η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται στα πρόθυρα κρίσης της οποίας το είδος και τα συμπτώματα είναι διαφορετικά από τους οικονομικούς κύκλους με τους οποίους είμαστε πιο εξοικειωμένοι».

Ήταν γνωστές, λοιπόν, οι προειδοποιήσεις. Όμως, το κυνήγι του ποσοστού κέρδους είναι τόσο συνυφασμένο με την ύπαρξη τους που δεν μπορούν να σταματήσουν. Η επερχόμενη κρίση χρησιμοποιήθηκε από κάποιες δυνατές μερίδες του κεφαλαίου ως χρυσή ευκαιρία, προκειμένου μέσω του παγκόσμιου καταμερισμού εργασίας να καταλάβουν τμήμα της αγοράς άλλων ανταγωνιστών τους.

Αυτή την πραγματικότητα βλέπουμε να εκτυλίσσεται μπροστά μας με την παράλληλη προσπάθεια να φορτωθεί η δική τους κρίση στον κόσμο της εργασίας.

Το κράτος που ήταν δήθεν το βαρίδι της ανάπτυξης καλείται τώρα να παρέμβει προκειμένου με τα χρήματα των εργαζομένων να στηρίξει το αποτυχημένο μοντέλο και τα κερδοσκοπικά παιχνίδια του κεφαλαίου.

Το κράτος που είχε εξορκιστεί από την ανάπτυξη καλείται να ρίξει τα αποθεματικά του, προκειμένου να κοινωνικοποιήσει τις όποιες ζημιές έχουν οι καίτεμένοι καπιταλιστές. Αυτό το κράτος είναι το κράτος τους. Αυτό που μέχρι χθες στην Ελλάδα ας πούμε έλεγε ότι δεν μπορώ να δώσω επίδομα ανεργίας στον πεινασμένο, αμέσως όμως και με γαλαντομίες έδωσε 28 δισ. ευρώ στους «δύστυχους» Έλληνες τραπεζίτες, αν και είναι γνωστόν ότι δεν έχουν ζημιές γιατί το τραπεζικό κεφάλαιο στην Ελλάδα δεν πήρε επιχειρηματικά ρίσκα, αλλά συμπεριφέρθηκε ως τοκογλύφος εις βάρος του ελληνικού λαού.

Η Αριστερά παρακολουθεί αμήχανη την κρίση, τα γεγονότα που διαδέχεται το ένα το άλλο, γεμίζει ευκολόγια να μην πληρώσουν την κρίση οι εργαζόμενοι και στην καλύτερη περίπτωση προτείνει την γραφειοκρατική διαχείριση του κράτους, των τραπεζών ακόμη και της οικονομίας. Προτείνει δηλαδή την αποτυχημένη πεπατημένη του δήθεν και πρώην «υπαρκτού σοσιαλισμού».

Ήδη την κρίση την έχει πληρώσει ο κόσμος της εργασίας, αφού το κράτος κοινωνικοποιεί τις ζημιές φορτώνοντας στο λαό, πληρώνοντας από τα αποθεματικά και υποθηκεύοντας τα εισοδήματα των μελλοντικών χρήσεων.

Το μοντέλο της αγοράς απέτυχε, η διαχείριση του κράτους όμως δεν πρέπει να αφεθεί στην γραφειοκρατία, αλλά η κοινωνία να είναι παρούσα με κοινωνικό έλεγχο και παρουσία του κόσμου της εργασίας σε όλες τις φάσεις διαχείρισης του κοινωνικού πλούτου από το κράτος.

Αυτόν τον αγώνα μπορούμε συνάδελφοι να τον δώσουμε έτσι ώστε να μην γίνει η κρίση αφορμή για μεγαλύτερη συμπίεση του λαού.

Δήμος Δημαρόγκωνας
Μέλος ΔΣ ΠΟΣΥΠΠΟ

Λέτε το Κ.Θ.Β.Ε. να αρμενίζει στραβά επειδή είναι στραβός ο γιαλός;

ΘΕΑΤΡΟΥ ΛΟΓΙΑ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ 1994-95 μαγειρεύεται, συντάσσεται και υπογράφεται ο νόμος 2273/94 για τα ΘΕΑΤΡΑ (ΕΘΝΙΚΟ, ΚΡΑΤΙΚΟ, ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ) Οι φωτισμένοι συντάκτες του αισιοδοξούν ότι όλα θα κυλήσουν ρολόι και θα λειτουργήσουν επιτέλους σωστά τα ΚΡΑΤΙΚΑ ΘΕΑΤΡΑ.

«Μόνο που έγινε κάτι για μας χωρίς εμάς»

Η πρώτη αντίδραση των εργαζομένων: ΚΑΤΑΛΗΨΗ και στις 3 ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

«ΑΓΩΝΕΣ», ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ, ΦΩΝΕΣ, ΦΟΒΕΡΕΣ και ΑΠΕΙΛΕΣ

ΚΑΝΕΝΑΣ δεν παίρνει θέση, Μ.Μ.Ε., θεατράνθρωποι, κριτικοί, πολιτικοί τηρούν σιγή ιχθύος.

Μόνο καμιά 50ριά ρομαντικοί καίνε τις κομματικές τους ταυτότητες στο Σύνταγμα. Μετά από 2μση μήνες τέλος οι καταλήψεις. Τα θέατρα «ανοίγουν». Το παράξενο-παράλογο

είναι ότι όσοι συμμετέχουν στην κατάληψη και όσοι είναι απέξω δεν χάνουν ούτε μισό μεροκάματο, ούτε μισό ένσημο. Οι πληρωμές έγιναν κανονικά. Τι μυστήριο και αυτό;

Στο τιμόνι του ΕΘΝΙΚΟΥ ο γόης του Σινεμά, στην αυλή του έχει συνεργάτη άξιο τον Ντίνο.

Μετά από κάποιες προστριβές και διενέξεις τον απομακρύνει κακήν κακώς. Ο διωγμένος καταφεύγει στα δικαστήρια και δικαιώνεται (θαύμα). Ο καιρός περνά, το ΕΘΝΙΚΟ πορεύεται καλά (βοηθάνε και τα καράβια στα οικονομικά).

Η ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ κάνει φιλότιμες προσπάθειες, αλλά τα οικονομικά χάλια.

Στο Κ.Θ.Β.Ε. να δείτε: Τιμονιέρης ο Σερραίος: Ένα μόνο αναφέρουμε: «ΟΡΕΣΤΕΙΑ ΞΕΝΑΚΗ - ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ» Τον σκηνοθέτη τον μάθαμε, το πόσο κόστισε ποτέ δεν μάθαμε.

Στη θητεία του Σερραίου κατασπαταλήθηκαν 7,5 δισ. δρχ. Έργα είδατε; Όχι! Ούτε και εμείς!!

Μετά τα διοικητικά του κατορθώματα στο Κ.Θ.Β.Ε. με τη βοήθεια του ερωτικού Σωτήρη Χ. ο Βασίλης σκηνοθετεί στο ΚΟΛΟΣΣΑΙΟ της Ρώμης (Ο άνθρωπος ήταν καλλιτέχνης τα διοικητικά τι τάθελε;)

2005 ξεκινά η εποχή του ΝΙΚΗΤΑ στο Κ.Θ.Β.Ε.. Μαζί του τσουπ και ο

ΝΤΙΝΟΣ, ο πρώην συνεργάτης του Εθνικού. Ξεκινούν με 700.000 ευρώ χρέος (μπήκαμε στην εποχή του ευρώ).

Α΄ τριετία: Φιλότιμες προσπάθειες στον καλλιτεχνικό τομέα. Από επιλογές έργων όμως; Το «όνειρο» του Σέξπηρ ανεβαίνει, ΓΚΟΘΙΚ με εξαιρετικό καστ ηθοποιών, οικονομικά εισιτήρια πάτος. Το «Μια κωμωδία» του Καμπανέλλη τεράστιο κόστος, υπερπαραγωγή. Διπλός οικονομικός πάτος. Καλά που υπάρχει και η σύζυγος Χρυσούλα να μην την αδικούμε η «Ντόλυ» έφερε λεφτά.

2007: από την αρχή της χρονιάς ξεκινούν αγώνες για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Στάσεις, απεργίες, απειλές, δικαστήρια. Οι εργαζόμενοι δεν κάνουν πίσω.

Κε Νικήτα, καλλιτεχνικό Διευθυντά και κ. Καφαντάρη πρόεδρε του ΣΕΗ μια ερώτηση: Δουλέψατε ποτέ εσείς χωρίς Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή πάντα φρόντιζε το ΣΕΗ για σας;

Κα Λίλα κάνατε κάποιες δηλώσεις που δεν σας τιμούν ιδιαίτερως. Το Κ.Θ.Β.Ε. χάνει 50.000 ευρώ την εβδομάδα. Αυτά είναι λόγια του Νικήτα. Στο τέλος, η Διαιτησία και η υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Τα κατάφεραν οι Εργαζόμενοι, ΜΠΡΑΒΟ ΤΟΥΣ!

Για το ότι οι εργαζόμενοι του Κ.Θ.Β.Ε. αναγκάστηκαν να πάνε σε κινητοποιήσεις και απεργίες μεγάλη μερίδα ευθύνης φέρνει ο ΝΤΙΝΟΣ από την Αθήνα (άποψη του γράφοντα).

Παράλληλα με τα «Ευρωπαϊκά Βραβεία» και τη συνάντηση Νοτιοανατολικών Κρατών γίνεται προσπάθεια με κάθε τρόπο ανανέωσης της θητείας του Νικήτα και του Ντίνου. Τα κατάφεραν (α ρε Ζαχόπουλε). Μπράβο στον τότε υπουργό του ΥΠΠΟ. Οι παραστάσεις συνεχίζονται, το θέατρο πορεύεται και ξανά αγώνες για τη 2η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Και πάλι λάθος ενέργειες και λάθος συμβουλές, με ευθύνη του καλλιτεχνικού διευθυντή, του Αναπληρωτή και του προέδρου του Δ.Σ. Με αυτά και άλλα πολλά το χρέος του Κ.Θ.Β.Ε. ανέρχεται στα 2,5 εκατ. Ευρώ και όχι 800.000 ευρώ (που δηλώνει ο Κ.Δ.)

Το ΙΡΙΑΙΖΟΝ ΠΛΕΞΥ ΓΚΛΑΣ (στον «Δον Κάρλος») η Ελενίτσα και ο φίλος μας ο Ντίνος που λέγαμε.

Σαν καλλιτέχνης είσαι μεγάλος ΝΙΚΗΤΑ. Τη διοίκηση, τι την ήθελες; Στον τομέα αυτό είσαι μόνο η ΣΚΙΑ σου «ΒΑΣΙΛΙΑ ΛΗΡ» (ΝΙΚΗΤΑ)

ΒΑΡΔΑΡΗΣ Π

Δημόσια Ι.Ε.Κ - Ειδικότητα: «Φύλακας Μουσείων και Αρχαιολογικών Χώρων»

Τελευταία οι προσλήψεις εποχικού φυλακτικού προσωπικού στο ΥΠ.ΠΟ. αλλά και οι προσλήψεις μόνιμου φυλακτικού προσωπικού που όπως φημολογείται θα γίνουν σύντομα, έχουν ως κύριο τυπικό προσόν το πτυχίο ή δίπλωμα Ι.Ε.Κ ειδικότητας «Φύλακα Μουσείων και Αρχαιολογικών Χώρων».

Καλή κίνηση από την πλευρά του ΥΠ.ΠΟ για την οργάνωση και σωστή λειτουργία των χώρων της πολιτιστικής κληρονομιάς. Κίνηση που πρέπει να μας χαροποιήσει και να μας γεμίσει αισιοδοξία, αφού από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας δεν σκοπεύεται να καταργηθούμε ως κλάδος ή να αντικατασταθούμε από ιδιωτική ασφάλεια (security), πράγμα διόλου απίθανο. .

Διότι πως μπορούμε να μιλάμε και να διεκδικούμε την κατοχύρωση του επαγγέλματός μας αν στον κλάδο μας δεν υπάρχουν επαγγελματίες; Ας μην αντιμετωπίζουμε λοιπόν, με επιφύλαξη ή και με άρνηση πολλές φορές τους συναδέλφους των Ι.Ε.Κ, είτε σαν εποχικούς φύλακες, προς το παρόν, είτε σαν μόνιμους συναδέλφους αργότερα, γιατί σκοπό δεν έχουν να «κλέψουν» τη «δόξα» μας - ως υπηρέτες του πολιτισμού - αλλά με τη θεωρητική και την τεχνική τους κατάρτιση να ασκήσουν με επιτυχία τα καθήκοντά τους και να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο χώρο του πολιτισμού που θα απασχοληθούν με τον καλύτερο τρόπο.

Οι καταρτιζόμενοι των Ι.Ε.Κ είναι αναγκαίο να γνωρίζουν και να εφαρμόζουν στοιχειώδεις κανόνες καλής συμπεριφοράς με τον κόσμο, που θα έρχονται σε επαφή και να έχουν καλλιέργησει τις επικοινωνιακές τους δεξιότητες. Να είναι σε

θέση να ενσωματωθούν αρμονικά στο εργασιακό περιβάλλον ενός πολιτιστικού οργανισμού και να συνεργάζονται με άρτιο τρόπο με συναδέλφους, συνεργάτες και προϊσταμένους. Να είναι εξοικειωμένοι με τις έννοιες της προστασίας του περιβάλλοντος και να εφαρμόζουν τις βασικές αρχές της, καθώς θα δρουν κατεξοχήν σε χώρους πολιτισμού. Σχετικά με τις βασικές γνώσεις τους πρέπει να γνωρίζουν:

1. Μια ξένη γλώσσα που θα τους επιτρέψει να επικοινωνούν στοιχειωδώς με τους ξένους επισκέπτες.
2. Βασικές γνώσεις ηλεκτρονικών υπολογιστών και εξοικείωση με τα πολυμέσα καθώς η χρήση τους έχει γενικευτεί στα σύγχρονα μουσεία.
3. Στοιχεία περιβαλλοντικής αγωγής.
4. Βασικές γνώσεις για την επιστήμη της ιστορίας, σημαντικούς σταθμούς της και εκφραστές της ιστορίας της τέχνης ώστε να εκτιμούν ανάλογα τους αρχαιολογικούς χώρους και τα αντικείμενα της τέχνης που θα κληθούν να προστατέψουν.
5. Τεχνικές επικοινωνίας με τους επισκέπτες των χώρων εργασίας, τους συναδέλφους και τους προϊσταμένους. Ακόμα και η σύνταξη μιας αναφοράς ή ενός επίσημου εγγράφου απαιτεί γνώση.
6. Στοιχεία όπως θεσμικά δικαιώματα, υποχρεώσεις και τον τρόπο που πρέπει να απευθύνονται σε αρμόδιους φορείς για τα προβλήματα του κλάδου, όπως επίσης και τα επαγγελματικά τους δικαιώματα όπως αυτά

ορίζονται και προστατεύονται από το νόμο αλλά και οι τυχόν περιορισμοί που υπόκειται, πρέπει να είναι γνωστά.

7. Υγιεινή και πρώτες βοήθειες, για την αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών που θα προκύψουν στη διάρκεια της απασχόλησής τους και που πρέπει να έχουν άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση με ψυχραιμία και μέθοδο.
 8. Βασικές γνώσεις μουσειολογίας που θα τους επιτρέψουν να γνωρίσουν τους τρόπους λειτουργίας ενός πολιτιστικού οργανισμού ή μουσείου ώστε να επιτευχθεί η ασφάλεια και η προστασία των πολιτιστικών προϊόντων που αποτελεί και κύριο αντικείμενο απασχόλησής τους.
 9. Γνώσεις συστημάτων ασφαλείας, εξοικείωση και παρακολούθηση των τεχνολογικών εξελίξεων πάνω σε αυτά.
 10. Ενημέρωση για τις τυχόν αλλαγές των νομοθετικών ρυθμίσεων που αφορούν τους νόμους για την προστασία των αρχαιοτήτων.
- Βέβαια ο «δεκάλογος του επαγγελματία αρχαιοφύλακα» αν δεν συνοδεύεται από υπομονή, διπλωματία, οξυδέρκεια και αγάπη για τη δουλειά του, προσόντα που αποκτώνται με την εμπειρία, δεν είναι αρκετός. Άρα καλωσορίζουμε τους επαγγελματίες του Ι.Ε.Κ με ειδικότητα «Φύλακας Μουσείων και Αρχαιολογικών Χώρων» παίρνοντας γνώση και προσφέροντας ΕΜΠΕΙΡΙΑ.

Παγόνα Ζαχαροπούλου
Αρχαιοφύλακας Μουσείου Δελφών

Απολογισμός του συνδικαλιστικού κινήματος στο ΥΠΠΟ

Σε μια περίοδο που όλα αλλάζουν με γρήγορους ρυθμούς σε όλα τα επίπεδα της ζωής μας, τίποτα από ότι φαίνεται δεν θα μείνει ανέγγιχτο.

Η κρίση στην παγκόσμια οικονομία και κατά συνέπεια και στην Ελληνική οικονομία, η οποία συνεχίζεται και κανείς δεν μπορεί να προβλέψει ούτε το βάθος ούτε και το χρόνο που θα χρειαστεί για να βγει από αυτή, θα έχει άμεσες συνέπειες σε όλους τους εργαζόμενους με πολλαπλές μορφές.

Γι αυτό το λόγο πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα στο ΥΠ.ΠΟ. να επανακαθορίσει τη θέση του λαμβάνοντας υπόψη την νέα κατάσταση προκειμένου να διασφαλίσει και να επεκτείνει τα κεκτημένα των εργαζομένων

Η λογική της τελευταίας δεκαετίας που είχε η πλειοψηφία της ΠΟΣΥΠΠΟ και το δόγμα της «ρεαλιστικής πολιτικής» που εφάρμοσε, είχε σαν πυρήνας της την συναίνεση των εργαζομένων με τις εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες προκειμένου το συνδικαλιστικό κίνημα να συνδιαχειριστεί την εξουσία στο ΥΠΠΟ. Η λογική λοιπόν αυτή, μόνο δεινά για τους εργαζόμενους συσώρευσε.

Οι αποκαλύψεις των ΜΜΕ πριν από περίπου ένα χρόνο με αφορμή «το σκάνδαλο Ζαχόπουλου» και ειδικότερα σε σχέση με τις ανεξέλεγκτες και αδιαφανείς επιχορηγήσεις πολλών εκατομμυρίων ευρώ στην ΠΟΣΥΠΠΟ, πρωτοβάθμια σωματεία, περίσυλον, ταμείο αλληλοβοήθειας κα., δυστυχώς οδήγησαν να φτάσουμε στο σημείο να απολογούμαστε και να δεχτούμε μια άνευ προηγουμένου επίθεση που τελικά σαν στόχο είχε τους ίδιους τους εργαζόμενους και τις κατακτήσεις τους και όχι αυτούς που πραγματικά ήταν υπεύθυνοι για αυτές τις επιλογές.

Δυστυχώς μέχρι και σήμερα συνεχίζουμε να δεχόμαστε τις επιθέσεις αυτές από τα Μ.Μ.Ε είτε λόγω του «περίσυλον» (Ελευθεροτυπία 23/2/2009) είτε λόγω των επιλογών της προηγούμενης περιόδου (παραγωγή βιβλίων, DVD, Εταιρείας αστικής μη κερδοσκοπικής στο όνομα δήθεν των εργαζομένων του ΥΠ.ΠΟ.)

Πρέπει άμεσα οι συνδικαλιστικές ηγεσίες όλων των παρατάξεων να μπουν σε μια διαδικασία γόνιμης αυτοκριτικής προκειμένου να ανταπεξέλθουν στις νέες προκλήσεις της εποχής μας. Να αφήσουν τους αφορισμούς και τους χαρακτηρισμούς και να ξεκινήσουν μια διαδικασία προσαρμογής στα νέα δεδομένα που έχουμε μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Η τακτική που ακολούθησε η πλειοψηφία της ΠΟΣΥΠΠΟ στο θέμα του πολιτιστικού επιδόματος δεν ήταν η καταλληλότερη. Ενώ από πέρσι το καλοκαίρι γνωρίζαμε ότι θα καταργηθεί ο ειδικός λογαριασμός από τον οποίο λαμβάναμε το συγκεκριμένο επίδομα, δεν ενήργησε, όπως θα έπρεπε, για να έχει διασφαλισθεί από τότε η θεσμοθέτησή του καθώς επίσης και τα αναδρομικά του 2008.

Αντ' αυτού, το καλοκαίρι προτίμησε να βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με την πολιτική ηγεσία προκειμένου να θεσμοθετήσει τους πόρους και να δίδεται μέσω του ταμείου αλληλοβοήθειας και όχι να το παίρνουμε μέσω της μισθοδοσία μας όπως ψηφίστηκε και ισχύει τελικά. Αντίθετα οι ανακοινώσεις που έβγαζαν την περίοδο εκείνη ήταν εφησυχαστικές και μας δήλωναν ότι όλα τα προβλήματα είχαν λυθεί σε συνεργασία με την πολιτική ηγεσία

Έτσι φτάσαμε στο σημείο να κινδυνεύσουμε να το χάσουμε και την λύση να την δώσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, που κάτω απ τον κίνδυνο να χαθεί, πίεσαν την πλειοψηφία της ΠΟΣΥΠΠΟ, με αποτέλεσμα να προχωρήσει στις κινητοποιήσεις του Δεκεμβρίου, προκειμένου να ψηφιστεί η διάταξη νόμου που περιλαμβάνει τη θεσμοθέτηση του πολιτιστικού επιδόματος για το 2009 και την αναδρομική της ισχύ από το 2008.

ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ο Νόμος που ψηφίστηκε για το νομικό καθεστώς που διέπει την λειτουργία του Νέου Μουσείου της Ακροπόλεως, στην ουσία ιδιωτικοποιεί τον πολιτιστικό πλούτο και αλλοιώνει τον δημόσιο χαρακτήρα της προστασίας της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, βάζοντας έτσι σε κίνδυνο ακόμα και τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων.

Στην Βουλή ο τότε Υπουργός Πολιτισμού είχε δηλώσει ότι το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως θα γίνει μια «σύγχρονη επιχείρηση» και θα ακολουθήσουν και όλα τα μεγάλα Μουσεία και οι Αρχαιολογικοί χώροι, ανοίγοντας έτσι τις ορέξεις των ιδιωτών στα λεγόμενα «φιλέτα» του ΥΠ.ΠΟ. Παρόλα αυτά η πλειοψηφία της ΠΟΣΥΠΠΟ αναλώθηκε σε ένα δελτίο τύπου και μία ανακοίνωση (9/6/2008) χωρίς να δώσει καμία ουσιαστική μάχη για να ανατραπεί αυτή η εξέλιξη.

Και όχι μόνο αυτό αλλά είχαμε και την δημόσια τοποθέτηση του προέδρου της ΠΟΣΥΠΠΟ ότι ήταν σύμφωνος με τον Νόμο που ψηφίστηκε. Έτσι άνοιξε ο δρόμος για την ιδιωτικοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς με τον κίνδυνο κατάργησης μέρους των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η Δημοκρατική Συνεργασία είχε επισημάνει εδώ και μία δεκαετία τους κινδύνους που έκρυβαν οι επιλογές των ηγεσιών της πλειοψηφίας των συνδικαλιστικών παρατάξεων στο ΥΠ.ΠΟ.

Πρώτοι εμείς θέσαμε και παλέψαμε ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΥΠΠΟ, που επιχειρήθηκε να υλοποιηθεί από τότε. Δυστυχώς δεν εισακουστήκαμε.

Πρώτοι εμείς θέσαμε και παλέψαμε για την θεσμοθέτηση του πολιτιστικού επιδόματος από το 2000 και μετά, προκειμένου, όπως δηλώναμε τότε, να μην καταβάλλεται σαν «έκτακτη παροχή μέσω του ειδικού λογαριασμού», γιατί υπήρχε περίπτωση να χαθεί. Επίσης αν το είχαμε θεσμοθετήσει από τότε, τώρα θα ήμασταν σε θέση να το έχουμε αυξήσει και θα προσεγγίζαμε τα μέσα επιδόματα των Δημοσίων Υπαλλήλων που αγγίζουν τα 350 Ευρώ το μήνα

Πρώτοι εμείς θέσαμε και παλέψαμε να μην γίνονται ανεξέλεγκτες επιχορηγήσεις στα σωματεία του

ΥΠ.ΠΟ, γιατί αυτό μπορεί να θεωρηθεί απόπειρα εκμαυλισμού των συνειδήσεων των συνδικαλιστών.

Πρώτοι εμείς θέσαμε και παλέψαμε ενάντια στην τακτική συνδιαχείρισης της εξουσίας του ΥΠ.ΠΟ, καθώς επίσης και στην λογική του ιδεολογήματος του ατομικού βολέματος και των πελατειακών σχέσεων, η οποία αναπτύχθηκε και διογκώθηκε τα τελευταία χρόνια.

Η αλήθεια είναι ότι την προηγούμενη περίοδο λιοιδορηθήκαμε και συκοφαντηθήκαμε όσο κανένας αλλά ο χρόνος απέδειξε ότι είχαμε δίκιο σε ότι κι αν θέσαμε, όχι γιατί είμαστε μάντις αλλά επειδή έχουμε την λογική να αναλύουμε σωστά τα γεγονότα και να προβλέπουμε τις εξελίξεις.

Δικαιολογημένα άρα, θεωρούμε ότι συμβάλαμε με όλες μας τις δυνάμεις από όποια θέση κι αν είμαστε (είτε από την ΠΟΣΥΠΠΟ είτε από τα πρωτοβάθμια σωματεία,) με τις θέσεις μας, με την εποικοδομητική κριτική μας και με την δυναμική συμμετοχή μας σε όλους τους αγώνες που εξαγγέλθηκαν προκειμένου να δοθούν λύσεις στα προβλήματα που μας απασχολούν.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Πρέπει άμεσα όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις του ΥΠ.ΠΟ. να συνειδητοποιήσουν την κατάσταση που έρχεται: σε αυτή την νέα περίοδο, η οποία θα είναι πολύ δύσκολη για όλους τους εργαζόμενους με άμεσες επιθέσεις σε όλες τις κατακτήσεις τους και όχι μόνο. Να προχωρήσουν σε μια διαδικασία αυτοκριτικής και προσαρμογής στα νέα δεδομένα χωρίς να θεωρούν ότι η Ακρόπολη βρίσκεται σε ομηρία, όπως έγινε στην πρόσφατη απεργιακή κινητοποίηση των εκτάκτων υπαλλήλων του ΥΠ.ΠΟ., σύμφωνα με την σύντευξη του προέδρου της ΠΟΣΥΠΠΟ στην ΝΕΤ. Πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα από τα λάθη του παρελθόντος ώστε να επαναπροσδιορίσουν και να ιεραρχήσουν σωστά τους άμεσους και μακροχρόνιους στόχους και να ισχυροποιήσουν την άμυνά μας στις επιθέσεις που έρχονται. Πρέπει να αλλάξουν και να αλλάξουν τώρα. «Τους δείχνουμε το σκοπό, τους δείχνουμε και το δρόμο. Τόσο σφιχτοδεμένος είναι ο δρόμος με το σκοπό που αλλαγή του ενός σημαίνει και αλλαγή του άλλου και οι νέοι δρόμοι πάντα νέους σκοπούς ανοίγουν».

Παναγιώτης Τσιτώνης

ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Το νέο Μουσείο Ακρόπολης σε ελάχιστο χρόνο θα κάνει τα εγκαίνια της λειτουργίας του, όχι σαν μια υπηρεσία του ΥΠΠΟ αλλά ως ΝΠΔΔ.

Η πράξη αυτή δεν είναι παράνομη γιατί από το πολυνομοσχέδιο του κ. Βενιζέλου προβλεπόταν η δυνατότητα τα νέα Μουσεία να γίνουν ΝΠΔΔ και για να μην λειτουργούν ως υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού.

Εμείς το εγχείρημα αυτό, το συνδυάζουμε με τις άλλες προηγηθείσες προσπάθειες (στο όνομα της ευέλικτης λειτουργίας να παραδοθεί το φιλέτο του ΥΠΠΟ με άμεσους ή έμμεσους τρόπους, σε ενδιαφερόμενα και γνωστά επιχειρηματικά συμφέροντα.)

Το βασικό εγχείρημα αυτών που προωθούν τη σύζευξη με τις όποιες επιχειρηματικές δραστηριότητες, είναι δήθεν η προσδοκώμενη αύξηση των εισπράξεων και η καλύτερη λειτουργία των Νομικών Προσώπων έναντι των δημοσίων υπηρεσιών. Ας εξετάσουμε τον μύθο της αύξησης των εσόδων.

Προκαλούμε τους θορυβώδεις θιασώτες του μοντέλου και την πολιτική ηγεσία που το προώθησε να φέρουν ένα παράδειγμα ιδιωτικού Μουσείου που να είναι οικονομικά αυτοδύναμο.

Επειδή όσο και να ψάξουν δεν έχουν να μας δείξουν ούτε μια περίπτωση, θα τους αναφέρουμε εμείς την πιο φωτεινή υποτίθεται περίπτωση βασισμένη στην υλοποίηση της αστείας άποψής τους,

Το Paul Getty έχει επενδύσεις ύψους 7 δις δολ. Δεν έχει εισιτήρια, αλλά εισπράττει από χώρους στάθμευσης, καρτ ποστάλ, μπλουζάκια με εκθέματα, εστιατόρια, καντίνες, αίθουσες προβολών, κ.λπ. Οι εισπράξεις με το ζόρι φτάνουν τα 15-20 εκ. δολ. Με ετήσια έξοδα 200 περίπου εκ. δολ. Άλλα πειράματα είχαν την ίδια εισπρακτικά παταγώδη αποτυχία.

Η καραμέλα λοιπόν των κερδοφόρων χώρων όχι μόνο έχει λιώσει, αλλά η επιμονή σ' αυτή είναι επικίνδυνη αν όχι ύποπτη. Εμείς έχοντας όλα τα δεδομένα είμαστε απολύτως υπέρ των Μουσείων υπηρεσιών του Υπουργείου.

Ο ελληνικός λαός αυθεντικός κληρονόμος της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αλλά και οι αξίες της πολιτιστικής και εθνικής μας ταυτότητας είναι σαφώς ισχυρότερες των όποιων ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων, έστω και με το σκαλοπάτι του Νομικού Προσώπου σε αυτή τη φάση.

Αυτή η θέση Αρχής μας διατάσσει να προσπαθούμε και να επαγρυπνούμε μέχρι την κατάργηση του Νομικού Προσώπου και με δεδομένο την άποψη της μείζονος αλλά και συνολικά της Αντιπολίτευσης, να επαναφέρουμε το αίτημα σε καταλληλότερο χρόνο.

Δήμος Δημαρόγκωνας
Μέλος ΔΣ ΠΟΣΥΠΠΟ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΡΧΑΙΟΦΥΛΑΚΩΝ

Πρόγραμμα Δράσης

Η περίοδος που έρχεται πρέπει να βρει τους εργαζόμενους έτοιμους για τα παρακάτω:

α) την προώθηση ενός δημοκρατικού Οργανισμού για το ΥΠΠΟ.

β) Την κατάργηση της νομικής μορφής του Νέου Μουσείου Ακρόπολης, αλλά και την απαγόρευση για όποιο άλλο παρόμοιο εγχείρημα.

γ) Την κατάργηση του ΟΠΕΠ που έχει μηδενική παρουσία παρά τα χρήματα που διατίθενται. Το πέρασμα αυτών των δράσεων σε ένα καλύτερα οργανωμένο ΤΑΠΑ.

δ) Αύξηση κατά 2.000 των οργανικών θέσεων στους Αρχαιοφύλακες και κάλυψη τους με διαφανείς διαδικασίες μέσω ΑΣΕΠ και όχι με δήθεν διαγωνισμούς που στην ουσία είναι επιλογές της πολιτικής ηγεσίας, όπως ο πρόσφατα εξαγγελθείς διαγωνισμός

ε) Διευθέτηση άμεσα των θεμάτων που έθεσε η παράταξη μας για την ανταποδοτικότητα των κρατήσεων στους Αρχαιοφύλακες και τον υπολογισμό της προσφερόμενης υπερεργασίας για συντάξιμο χρόνο.

Για τα Οικονομικά:

1) Για το 2010 αύξηση του πολιτιστικού επιδόματος αφού πλέον χρειάζεται μόνο κοινή υπουργική απόφαση.

2) Αύξηση στα 70 ευρώ για τα πέραν του πενθημέρου. όπως ήταν η θέση της ΠΕΥΦΑ.

3) Αύξηση του ωρομισθίου των Κυριακών και εξαιρέσιμων.

4) Νυκτερινό επίδομα.

5) Ομοιόμορφη ενδυμασία και ταυτόχρονα καθιέρωση επιδόματος στα 50 ευρώ το μήνα.

6) Οδοιπορικά και εκτός έδρας στα επίπεδα αμοιβών των τεχνικών. Καμιά μετακίνηση στο μέλλον χωρίς χρηματικό ένταλμα προπληρωμής.

7) Επιτέλους επίδομα για τους αρχαιοφύλακες με την ένταξη του κλάδου μας στις ρυθμίσεις του άρθρου 11 του Νόμου Βενιζέλου, που ορίζει αμοιβή μέχρι 3 μισθούς μικτά, για όσους μέσα στο ωράριο τους ασκούν εκτός από τα δικά τους και άλλα καθήκοντα.

8) Άμεση κάλυψη των ελλείψεων υλικοτεχνικής υποδομής και για καλύτερη φύλαξη, αλλά και για εξυπηρέτηση των επισκεπτών.

Συνάδελφοι, δεν θα αναφέρουμε όλα τα υπαρκτά προβλήματα, που φυσικά δεν τα ξεχνάμε, γιατί αυτά είναι οι προτεραιότητες του προγράμματος δράσης της «Δημοκρατικής Συνεργασίας».

Εμείς, αυτά θα προωθήσουμε παντού, για να σας εκπροσωπήσουμε, πάντα με αποφασιστικότητα και ωριμότητα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΠΕΥΦΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Όπως καταλαβαίνετε είναι ωράριο εξαντλητικό και απάνθρωπο για τους εργαζόμενους που εξυπηρετεί μόνο τα μεγάλα συμφέροντα που δραστηριοποιούνται γύρω από τον τουρισμό (ταξιδιωτικά γραφεία, κρουαζιερόπλοια, κα.)

Η πρόταση αυτή τελικά δεν έγινε αποδεκτή από την πλειοψηφία του ΔΣ αλλά δυστυχώς η παράταξη της ΔΑΚΕ και κάποιοι μέσα από την ΠΑΣΚ την έβλεπαν θετικά, παίρνοντας κάποια μικρά ανταλλάγματα.

Με την αλλαγή της πολιτικής ηγεσίας πιστεύουμε ότι άμεσα θα ξανατεθεί το ζήτημα αυτό και έπρεπε ήδη να είχαμε επεξεργαστεί σαν ΔΣ ένα πλαίσιο που να κλείνει τις πόρτες σε κάθε τέτοια επίδοξη προσπάθεια.

Επίσης παρόλο που η Δημοκρατική Συνεργασία υπέβαλε τις προτάσεις της στο ΔΣ της ΠΕΥΦΑ, αυτές δεν εισακούστηκαν με αποτέλεσμα να μην έχουν δοθεί λύσεις σε προβλήματα όπως:

α) την εγκύκλιο για τα προγράμματα εργασίας (ερμηνευτική Παναγίδα) που έχει δημιουργήσει αρκετά προβλήματα σε πολλές εφορίες, και ειδικότερα με τον υπολογισμό των πέραν του πενθημέρου.

β) την εγκύκλιο του ΤΑΠΑ προς τους αρχαιοφύλακες διαχειριστές, που τους καθιστά υπεύθυνους για οποιαδήποτε καταστροφή, είτε για τα εισιτήρια, είτε για τα πωληταία είδη, από φυσική ή οποιαδήποτε άλλη καταστροφή, ή ακόμα και κλοπή. Και ανά πάσα στιγμή μπορούν να βρεθούν αντιμέτωποι χωρίς δική τους ευθύνη, με τεράστια

προβλήματα, διεκδικώντας το ΤΑΠΑ από αυτούς τα αντίστοιχα χρήματα.

γ) το «έγγραφο Βασιλοπούλου», που έδινε εντολές στους προϊστάμενους των εφοριών, να μετακινούν φυλακτικό προσωπικό, από άλλα μουσεία, στον απεργιακό χώρο προκειμένου να ανοίξει, ουδέποτε αποσύρθηκε.

Είναι πολλά που θα μπορούσαμε να πούμε αλλά δυστυχώς και αυτή η τριετία του ΔΣ ήταν μια χαμένη τριετία που όχι μόνο δεν έλυσε προβλήματα αλλά συσσωρεύσε πολλά περισσότερα.

Δεν μπορούμε να πανηγυρίζουμε, με μισή στην κυριολεξία κατάκτηση την αύξηση των 6 ευρώ στα πέραν του πενθημέρου και να δανειζόμαστε από τους άλλους "επιτυχίες", όπως το πολιτιστικό επίδομα, προκειμένου να έχουμε κάτι να πούμε και να κάνουμε θετικό απολογισμό.

Δεν μπορεί να προσπαθούμε να επιλύσουμε τα προβλήματα του κλάδου μας με την λογική «κυνηγάμε τον ορίζοντα και όσο προχωράμε προς σε αυτόν, αυτός άλλο τόσο να απομακρύνεται».

Πρέπει να συνειδητοποιήσουν όλοι τις ευθύνες τους γιατί συσσωρεύονται ακόμα πιο επικίνδυνες και κερηκτικές καταστάσεις σε σχέση με τα εργασιακά μας δικαιώματα. Πρέπει όλοι οι εργαζόμενοι να συνειδητοποιήσουν ότι είναι και οι ίδιοι υπεύθυνοι με τις επιλογές που κάνουν για το μέλλον μας.

Παναγιώτης Τσιντώνης
Γιάννης Δελνιώτης
Μέλη ΔΣ ΠΕΥΦΑ

ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΜΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Υποψήφιοι για το Δ.Σ. της Π.Ε.Υ.Φ.Α. και για αντιπροσώπους της ΠΟΣΥΠΠΟ

1 Αβραάμ Θεόδωρος του Δημητρίου	Πέλλα
2 Αντωνίου Νικόλαος του Παντελή	ΙΖ ΕΠΚΑ
3 Αξιώτης Κων/νος του Σεραφείμ	Αρχ. Αγορά Θεσ/νικη
4 Βαγενάς Κώστας του Αγγελή	Μ. Αγίου
5 Γράσιος Μάρκος του Πέτρου	Δησιπλιό Καστοριάς
6 Δελατόλας Νικόλαος του Πέτρου	Βυζαντινό Μουσείο
7 Δελνιώτης Ιωάννης του Γεωργίου	ΙΣΤ ΕΠΚΑ
8 Δημαρόγκωνας Δημοσθένης του Παναγιώτη	Μ. Πειραιά
9 Ζαχαροπούλου Παγώνα του Λουκά	Μ. Δελφών
10 Ζήσης Παναγιώτης του Ιωάννη	Όσιος Λουκάς
11 Καπνίση Παρασκευή του Γεωργίου	Ζάκυνθος
12 Κετιγένης Ευθύμιος του Γεωργίου	Νυκτ/κας Αρχ. Αγορά Θεσ/νικη
13 Κιάρης Μιχάλης του Ηλία	Κως
14 Κλουμάσης Παντελής του Λεωνίδα	Ακρόπολη
15 Κοντοπούλου Στέλλα του Φωτίου	Καστοριά
16 Κουκάς Ανδρέας του Γεωργίου	Νυκτ/κας ΚΑ' ΕΠΚΑ
17 Κουτσοκέρας Χαράλαμπος του Κων/νου	7η ΕΒΑ Αγχιάλος
18 Κουτσός Γεώργιος του Δημητρίου	Πέλλα
19 Κουτσουπάκης Χρήστος του Ιωάννη	Αρχ. Μ. Θεσ/νικης Κοζάνη
20 Λαίου Αλεξάνδρα του Δημητρίου	Αρ. Συλ. Κοζάνης
21 Μανουσαρίδης Λάζαρος του Αλεξάνδρου	Διονυσιακό Θέατρο
22 Μαραθιά Βασιλική του Ιωάννη	Μον-Ρεπο Κέρκυρας
23 Μάστορα Ευαγγελία του Ανδρέα	Ρόδος
24 Μοσχόβας Βασίλης του Δημητρίου	Μ. Αλμυρού
25 Μπάρδας Σοφοκλής του Μιχαήλ	Μ. Δελφών
26 Μπαρτά-Σιδηρά Παναγούλα του Ευθυμίου	Καβάλα
27 Μπεζιάς Βασίλης του Χρήστου	Νυκτ/κας Μ. Δελφών
28 Μπρέσιακας Αριστείδης του Παντελή	Κέρκυρα
29 Νικομάνης Νικόλαος του Κων/νου	Α' ΕΠΚΑ
30 Παπαδόπουλος Ιωάννης του Παναγιώτη	ΙΣΤ ΕΠΚΑ
31 Πατραμάνη Γεωργία του Θεοφάνους	Μ. Πειραιά
32 Πατσιάς Χριστόδουλος του Μενελάου	Λαογρ. Μ. Μακεδον.
33 Πολίτης Γεώργιος του Παναγιώτη	Όλυθος
34 Σαρηγιαννίδης Γεώργιος του Ιωάννη	Έδεσσα
35 Σιάνος Ευάγγελος του Αναστασίου	Φρούριο Πάτρας
36 Σκούτας Κων/νος του Ανδρέα	Αρχ. Ολυμπία
37 Σταματοπούλου Κατερίνα του Νικολάου	Κρατ. Θεατ. Βορ. Ελλ.
38 Συμεωνίδης Νικόλαος του Αναστασίου	Καβάλα
39 Τζίμα Σωτηρία του Κυριάκου	Βόλος
40 Τόλλιας Θεόδωρος του Χαράλαμπος	Αρχ. Αγορά
41 Τσιντώνης Παναγιώτης του Γεωργίου	Θεσσαλονίκη
42 Φωκιανός Παναγιώτης του Κων/νου	Αρχ. Αγορά
43 Χαρχάλου Κέρκυρα του Γεωργίου	Αρχ. Αγορά
44 Χατζάκη Βασιλεία του Νικολάου	Όλυθος
45 Χατζαρίδης Απόστολος του Φιλίππου	Θεσσαλονίκη
46 Χατζηιωαννίδης Γιώργος του Βασιλείου	

Κρατήσεις για Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες Εργασίας

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, το θέμα αυτό το άνοιξε η παράταξη μας επίσημα από το 2005. Στην Εκτελεστική Γραμματεία της ΠΕΥΦΑ, αλλά και στο ΓΣ του Σωματείου τέθηκε επανειλημμένα από τους εκλεγμένους εκπροσώπους μας, με στόχο όχι απλά να πάρει θέση το Σωματείο, αλλά να δρομολογηθούν δράσεις για τη λύση του προβλήματος.

Περιληπτικά αναφέρουμε ότι κλείστηκε συνάντηση για το θέμα με το δικηγόρο κ. Νικολιτόπουλο, όμως δεν πραγματοποιήθηκε με ευθύνη της πλειοψηφίας.

Πρωτοβουλιακά οι εκπρόσωποι μας απευθύνθηκαν σε νομικούς και η πρόταση τους είναι να πείσουμε να γίνει ερώτηση από το ΥΠΠΟ για τις κρατήσεις που μας γίνονται χωρίς καμιά ανταποδοτικότητα, έτσι ώστε να ξεκινήσει η νομική διαδικασία διεκδίκησης.

Επιπλέον χρόνος απασχόλησης από την εργασία που παρέχεται πέραν του πενθημέρου:

Είναι αποδεδειγμένο ότι όσοι κάνουν μόνο 4 ρεπό το μήνα (η συντριπτική πλειοψηφία) έχουν σημαντικό χρόνο υπερεργασίας που στην 35ετία έχει υπολογιστεί ότι θα έχουν εργαστεί 5-7 χρόνια παραπάνω από τους συναδέλφους της Εσωτερικής Υπηρεσίας.

Το θέμα αυτό το αναδείξαμε προ πολλού στην επίσημη παράταξη, αλλά για ένα τόσο σπουδαίο θέμα, η νομική συνδρομή μπορεί να προέλθει μόνο από την ΠΕΥΦΑ, γιατί κανείς πρωτοβουλιακά δεν μπορεί να καλύψει το κόστος.

Η άμεση προώθηση αυτών των εύκολων κατά τη γνώμη μας ζητημάτων, δεν παίρνει αναβολή. Την μέχρι σήμερα ολιγωρία την χρεώνουμε στο Δ.Σ. της ΠΕΥΦΑ.